

ಪ್ರಬಂಧ

ನೋಡು’ ಎಂದು ರೇಗಿದ.

‘....’

‘ಕೊನೆಗೊಂದು ಮಾತು ಹೇಳ್ತಿನಿ ಕೇಳು. ಪ್ರತಿದಿನ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಸಾಯಂಕಾಲ ಹನುಮಾಯಣ ಪಾರಾಯಣ ಮಾಡು. ವಾಯು ದೇವರು ಎಲ್ಲ ಸರಿಮಾಡುತ್ತಿರು’ ಎಂದು ಸಲಹಿಯನ್ನಿತ್ತು ನಿಗದಿಸಿದ. ಇಂಥ ಪಾರಾಯಣ ಗೀರಾಯಣಗಳಿಗೆ ಒಗ್ಗಿದ ಮನಸ್ಸಲ್ಲಿ ನಂದು. ಬೆಂ್ಮು ನೋವು ಇತ್ತಾದಿ ದೇಹದಾಢಂತ ನೋವುಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಹೊಟ್ಟೆಯೋಳಗಳ ಗುಡುಗುಡು ಗುಮ್ಮು ಮತ್ತು ಎದೆಯುರಿಗಳು ನನ್ನನ್ನು ಹೃಷಾಣಗೊಳಿಸಿದವು.

ನನ್ನ ತಿಳಿರ್ಫರೂಪರು ಅಯುವೇದ ವ್ಯೇದ್ಯಾಗಿದ್ದರು. ಅವರಿಂದ ನನಗೆ ಅಯುವೇದ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಮತ್ತು ಜೈಪಧಿ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಸ್ಸಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನವಿತ್ತು. ಕ್ಷಾತ್ರ, ಕಪಾಯ, ಗುಗ್ಗಳ ತೈಗಳಿಂದ ಸರಿಹೋಗಬಹುದೇವೀಸಿ ಒಬ್ಬ ಅಯುವೇದ ವ್ಯೇದರನ್ನು ಕಂಡೆ. ಅವರು ನನ್ನ ನಾಡಿ ಹಿಡಿದು ಬದು ನಿಮಿಷ ಕಣ್ಣಿಚ್ಚಿ ಧ್ವನಿಸ್ಥರಂತ ಕುಶಿತರು. ನಂತರ ಕೈ ಬಿಟ್ಟು, ‘ನೋಡಿ, ನಿಮ್ಮದು ವಾಯು ಪ್ರಕೃತಿ. ವಾಯು ಪ್ರಕೋಪದಿಂದ ಹೀಗಾಗ್ನಿದೆ. ವಾಯುಹಾರಿ ಕ್ಷಾತ್ರೋ, ತಾಲೀಸಾದಿ ಗುಗ್ಗಳ... ತಿಂಡಿ ಉಂಟಾಗಳ ನಂತರ ದಿನಾ ಮಾರು ಸರ್ವಿ ತಗೋಳ್ಳಿ. ಧನ್ಯಂತರಿ ತೈಲವನ್ನು ಎದೆ ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಚಿನ್ನಾಗಿ ತಿಕ್ಕಿ. ಅರ್ಧಗಂಟೆ ಬಿಟ್ಟು ಬೀಸಿಬಿಸಿ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಸ್ವಾನ ಮಾಡಿ. ಘಾರ್ಮಸಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಅಲ್ಲಿ ಈ ಜೈಪಧಿಗಳನ್ನಲ್ಲಿ ಕೊಡ್ದಾರೆ... ವಯಸ್ಸು 81 ಅಯ್ಯು ಅಂತಿರ. ವಯಸ್ಸಾದ ನಿಮ್ಮ ಬಾಡಿ ಈಗ ಬೆಂಬೋ ಓಲ್ಲೋ ಮಾಡೆಲೋ ಕಾರಿದ್ದ ಹಾಗೆ. ಮಹಾರಾಗಿ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಮಾಡಬೇಕು. ಸ್ಸಲ್ಲಿ ಹಚ್ಚು ಕಮ್ಮಿ ಆದರೂ ಡೆಂಡರಾ ಮ್ಯಾನಿಗೆ ನುಗ್ಗಿಬಿಡುತ್ತೇ. ಮಹಾರು’ ಎಂದು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯ ಬುದ್ಧಿವಾದವನ್ನೂ ಹೇಳಿದರು. ಘಾರ್ಮಸಿಯಲ್ಲಿ ಜೈಪಧಿಗಳನ್ನಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟು, $2400 + 200 = 2600$ ಕೊಡಿ ಎಂದಳು. ‘ಪ್ರಸೌ ಬನಮ್ಮು?’ ಎಂದೆ. ‘ಅದು ಡಾಕ್ತರ್ ಫೀಜು’ ಎಂದಳು ಮಾರಾಟಿಗ್ತಿ. 600ಕ್ಕೆ ಹೋಲಿಸಿದರೆ ಅಯುವೇದ ಅಗ್ಗ ಎಂದು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಸಮಾಧಾನವಾಯಿತು.

ಮಾರನೇ ದಿನ ಮತ್ತೆ ಬಂದ ಸುಧಿಂದ್ರ ಪಾರಾಯಣ ಜ್ಞಾಪಿಸಿದ.

‘ಅವೆಲ್ಲ ಪನ್ನ ಬೇಡ. ನನಗಿಗೆ ಒಬ್ಬರು

ಧನ್ಯಂತರಿ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಅಯುವೇದದಿಂದ ಸಮಾಧಾನವಾಗಿದೆ.’

‘ಅಯ್ಯಾ ಮಿತ್ರ, ಸ್ಸಲ್ಲಿ ಸಾವಧಾನದಿಂದ ಯೋಚನೆಮಾಡು. ಸುಮ್ಮೆ ವಾಯು ಜೀವೋತ್ತಮರನ್ನು ನಿಂದಿಸಬೇಡ. ಎದ್ದಂತು ಒದೀತಾನೆ ನಮ್ಮ ಮದ್ದರಾಯ ಅನ್ನೋ ನಮ್ಮ ಡಿವಿಜಿ ಮಾತು ಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊ. ಈ ಥರಾ ಪನ್ನ ಎಡವಟ್ಟಿ ಮಾಡಿಕೊಳಬೇಡ. ವಾಯು ಜೀವೋತ್ತಮರು ಮನಸ್ಸರಾದಿಯಾಗಿ ಸಕಲ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೂ ಪ್ರಾಣವಾಯಿ. ಅವರನ್ನು ಎದುರು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ದೇಹವೆಂಬ ನಿವಾಸದಿಂದ ಅವರನ್ನು ಓಡಿಸೋ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಡ. ಪಾಣವಾಯಿ ಹೊದಮೇಲೆ ನಿನೆಲ್ಲಿ ಇತ್ತಿಂದ. ವಾಯು ಜೀವೋತ್ತಮರು ಪ್ರಾಣ ವಾಯು.’

‘ಹೇಡಲ್ಲ, ಪ್ರಾಣ ಹೇಳದಮೇಲೆ ಇನ್ನೇನಿದೆ?’

‘ಸುಧಿಂದ, ಧಾಂಕೋ ಕಣೋಡ. ನಿನು ಹೇಳಿದಹಾಗೇ ಕೇಳ್ತಿನಿ. ಈಗ ನನ್ನ ಮೌರೆ ಕೇಳಿ: ವಾಯು ಜೀವೋತ್ತಮರೇ ನನ್ನ ಅಭಾನ್, ಅಪರಾಧಂಗಳನ್ನಲ್ಲಿ ಕುಮ್ಮಿಸಿ. ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ನನ್ನ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಬಂಜಿಪ್ಪಿಕೊಂಡೇ ಬದುಕೋಡನ್ನು ಅಭಾನ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿನಿ. ಆದರೆ, ಘಟಂಗತನದ ತಂಣಾಟ ಜಾಸ್ತಿಮಾಡಬೇಕಿರಿ ವಾಯು ಜೀವೋತ್ತಮರೇ. ಇಬ್ಬರೂ ಹಿತವಾಗಿ ಸಹಬಾಳ್ಳಿ ನಡೆಸೋಣ’ ಎಂದು ಕೈಬೋಡಿಸಿ ಪ್ರಾಧರ್ಣನೆ ಮಾಡಿದೆ.

‘ತಥಾಸ್ತು’ ಎಂದರು ಮದ್ದಮನಿಗಳು. ಆದರೂ ನಾನ ಮತ್ತು ವಾಯು ಜೀವೋತ್ತಮರ ನಡುವೆ ಆಗಾಗ ಖಿಟಕಿಟಿಯಾಗುತ್ತೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಏನು ಮಾಡುವುದು. ನಮ್ಮ ಅಗ್ರಮಾನ್ಯ ನವ್ಯ ಕವಿ ಗೊಲೊಪಾಲಕಷ್ಠಾ ಅಡಿಗಿರಿಗೆ ಲಿವ್ರೋ ತೊಂದರೆ ಇತ್ತು. ಒಮ್ಮೆ ಗಾಂಧಿ ಬಜಾರಿನಲ್ಲಿ ಭೇಟಿಯಾದಾಗ, ‘ಲಿವ್ರೋ ತಂಬ ಕಷ್ಟ ಕೊಡ್ಡಿದ್ದಾ ಸರೋ’ ಎಂದು ಕೇಳಿದೆ.

‘ಏನು ಮಾಡೋದಯ್ಯ, ಇ ಹ್ಯಾವೋ ಡಿಸ್ಟೆಡ್ಡೋ ಟು ಲಿವ್ರೋ ವಿತಿಕೆ?’

ನಾನೂ ‘ಕವಿ ಶಿಪ್ಪಣಾಗಿ’ ಅದೇ ತಿಳಮಾನಕ್ಕೆ ಬಂದೆ. ಆದರೆ, ವಾಯು ಜೀವೋತ್ತಮರ ಉಪಟಳ ತುಂಬಾ ಜಾಸ್ತಿಯಾದಾಗ ಧನ್ಯಂತರಿಗಳ ಮೌರೆ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ.